

SETMANARI CASTELLARENC

ANY III :: NUM. 115
Castellar del Vallès - 10 maig 1935

Redacció, Administració i Impremta:
Puig de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Les noces d'argent d'un cap d'estat

El viatger que per primera vegada va a Anglaterra no pot alliberar-se de la idea que ordinàriament es té de l'Imperi Britànic: un país formidable des del qual es vol regir el món per la força de l'autoritat i per l'exemple d'una democràcia organitzada. Malgrat les abundoses caricatures amb què els anglesos han estat presentats sempre en llibres, revistes i obres teatrals no s'acaba mai de formar un criteri damunt de siluetes grotesques que exageren sovint els defectes i les virtuts dels crítics. I així, quan el vaixell que transporta el viatger de la costa francesa a l'anglesa, el fa lliscar suauement damunt les ones del Canal de la Mànega i perd de vista el port de Calais i espera que la boira que sura per damunt la mar s'hi ultrapassada i pugui albirar les roques tallades perpendicularment, d'una manera feréstega, de Dover, reflexiona i pensa que, tanmateix, la preparació escenogràfica està d'acord amb la grandesa d'un poble que ha intervingut sempre en la Història amb una efectivitat prou tangible per a que ocupi el primer lloc en el rengle de les grans potències del món. Quan tot just la illa és una nebulosa a l'horitzó confosa amb la grisor del cel, la massa enorme d'un vaixell de guerra que llença espesses fumarades per les xemaneies us adverteix que entreu en aigües jurisdiccionals de la Gran Bretanya. Aquella fortalesa naval és una confirmació de la força que heu sentit a dir o heu llegit, del valor material o moral de l'«Home Fleet» i de que el Ministeri de Marina de Londres vigila amatent des del mar la seguretat de l'Imperi. I així que passeu per la Duana i per la delegació de Policia, on us adoneu de l'escrupolós control de Scotland Yard, i preneu el tren que ràpidament, sense aturar-se enlloc, us porta fins la Victoria Station de Londres i entreu a l'hotel, després de travessar, entremig d'aquella circulació abaltidora, la gran ciutat extraordinària i us heu de submergir en les múltiples, variades i perfectes activitats de la vida anglesa, us convençeu de que damunt vostre plana d'una manera inevitable i absoluta un principi d'autoritat orgànic al qual es pleguen de bon grat tots els ciutadans perquè han comprès que és la base de la grandesa del país. I, per poc que us detingueu, tot seguit us sentireu corpesos per aquesta organització, el secret de la qual consisteix en presentar-se com la cosa més natural del món, sense estridències militaristes o coactives, tal com pertoca a una autoritat que regeix un poble de tradició democràtica.

Jordi V és avui l'emblema d'aquest poble. Per als anglesos igual hauria estat qualsevol monarca que hagués mantingut la tradició secular.

VIDA MUNICIPAL

CONSTITUCIO DEL NOU AJUNTAMENT

Dia 3 de maig de 1935.

D'acord amb el Decret del Governador General de Catalunya, del dia 26 del mes d'abril proppassat, l'Alcalde-gestor d'aquesta població senyor Tort, va convocar en sessió extraordinària als senyors que havien estat designats per a constituir l'Ajuntament.

Eren les nou hores del dia 3 d'aquest mes i sota la Presidència de l'esmentat Alcalde-gestor, que en el Saló de sessions reuniren els nous concellers senyors Pascuet, Matheu, Batlle, Daví, Viñas, Alguer, Agustí Roig, Parcerisa, Prat i Girbau Montserrat. No es presentà el senyor Girbau Pujol, ni el senyor Ribas Illa.

La sessió era pública i hi assistí escassa concurrència.

Es començà la sessió per la lectura que féu el senyor Secretari, del Decret al·ludit per mitjà del qual s'ordena la constitució del nou Consistori.

Acabada la lectura del Decret l'Alcalde-Gestor senyor Tort, digué que volia donar compte als reunits d'un escrit que havia rebut signat pels senyors Buxadé, Carol, Rocavert, Bruguera i Comelles. En aquest escrit, es protesta de la forma en que s'ha fet el nomenament dels individus que no pertanyen al resultat de les eleccions del mes de gener de 1934. Es diu que la designació és arbitrària i està en desacord amb la Llei municipal catalana, i que en justícia corresponia la reposició dels qui formaven la majoria consistorial abans dels fets del mes d'octubre de 1934.

El senyor Tort digué que no obstant i estar identificat amb els seus companys signants de la protesta a la qual s'adheria, en compliment del Decret els donava possessió del càrrec que havien estat designats,

pregant-los ajornessin la distribució dels càrrecs per quan ell creia que vindria la rectificació.

Feren algunes observacions els senyors Viñas i Pascuet i seguidament el senyor Tort va fer entrega de la Presidència interina al senyor Pascuet, per ésser el de més edat.

Acte seguit el senyor Tort es retirà del Saló saludant a tots i desitjant-los bona sort.

La Presidència interina per tal de retirar-se a deliberar sospengué la sessió per 10 minuts.

Represa es procedí a la designació dels càrrecs, resultant els següents:

Alcalde, senyor Josep M.ª Agustí Roig; alcalde segon, senyor Francesc Matheu Romeu; alcalde tercer, senyor Ramon Alguer Pou; alcalde quart, senyor Vicens Girbau Montserrat; síndic, senyor Jaume Pascuet Soler.

Passa a ocupar la Presidència efectiva el senyor Agustí Roig, digué que davant les manifestacions de l'Alcalde sortint senyor Tort, proposava s'acordés l'enterat del susdit escrit i que notarialment s'aixequés acta de l'arqueig i es rubriquessin els llibres de l'Ajuntament tota vegada que entenia que el nou Ajuntament tampoc podia fer-se càrrec dels assumptes anteriors al dia d'avui i que solament volien la responsabilitat de la seva gestió. Així s'acordà per unanimitat.

Finalment s'acordà reunir-se novament en sessió el proper dia 7 a la mateixa hora, per tal de fer la designació de les Comissions permanents municipals i els Consellers que han de formar part de cada una.

Eren les 10 hores que va donar-se per acabada la sessió.

BIBLIOTECA ESCOLAR

El dia set del present mes de maig, es va renovar la Junta Directiva de la Biblioteca Escolar de Castellar del Vallès, figurant en ella els següents senyors:

Jaume Creus, president; Joan Torde- ra, secretari; Joaquim Juliana, bibliotecari; Joan Ventura, cobrador; Vicenta Carrasco, vocal; Maria Trulls, cobradora; Carles Coscolluela, assessor tècnic.

La Junta Directiva de la Biblioteca Escolar, fa saber a tots aquells que retinguin llibres d'aquesta Biblioteca mes del temps reglamentari vénen obligats a retornar-los el més prompte possible.

PERFILS

CIENCIA CASOLANA

«Del bon temps que transcorre,
aprofite'n els lleures,
que les hores que passen
ja no tornen mai més».

En l'hora silenciosa de la matinada, sol en la cambra d'estudi, entre el cigarret i la tisana, per pura casualitat va venir-me a les mans aquesta premissa compendiosa, de sentit pràctic i allisonadora amb extrem, vestigi de metàfores i conseqüències improvisades al marge de les meves aficions.

Entre papers vells, notes a l'escadre de lectures, esbossos per a articles futurs, versos que no s'acabaren d'escriure, impressions d'unes hores de febre i de neguit, que quedaren entre les carpetes oblidades dins els calaixos de la taula escriptori, em sobtaven novament unes il·lusions preterites, amb una certa melangia indefinida. Em feien revivre, tot de cop, un temps passat, hi apareixia inopinadament, una etapa feliç d'estudiant, quan el meu preceptor de llatí m'agafava una hora cada dia per a borbotejar *distingos, ad hominem, ergo*, etc. entre sil·logismes i dilemes abstractes que, més tard, de ben poc m'hauran servit. Un vellet sapientíssim i humil, aficionat als axiomes i aforismes, alqual, dit siga de passada, deo un etern agraïment per haver-me iniciat ja als quinze anys, en l'afició que sempre més m'ha durat, de gustar les obres de Balmes, Torres i Bages i Sant Agustí.

Tot amb tot, papers, quartetes i borradors, evocadors d'un ambient particular i antididacte. I tanmateix, no gosava despendre'ls dels meus dits per a tornar les a deixar a l'anonimat del calaix. Fustes, nimietats, tan seval. Coordinacions, amb pretextes de confidències, que rememoren, quan menys un hom s'ho pensa, les hores felices en que s'esplaiava el nostre esperit encara inexpert i indecís pels viarany desconeixuts que anava a emprendre.

Aquesta primera màxima en feia seguir d'altres. Totes perteneixien a un temps remot i no obstant, aquestes petites gloses o sentències, un poc iròniques i un poc casolanes, tenen un cert aire de modernitat, de versemblant, de ciència especulativa, que no desdinen pas encara de poder-les equiparar amb bastant relleu, amb la realitat més viva; aquesta realitat esqueixada i extravagant amb que com partim les més imperioses necessitats, amb les aficions més divertides de cada instant i de cada dia.

«En la vida tot és ciència,
que és substància de paciència».

Evidentment, el meu preceptor no matisava, però demostrava haver viscut.

Les circumstàncies podran no ésser les mateixes; tindrà un altre objectiu la nostra manera de veure les coses; en el fons, però, el valor i eficàcia d'una impressió, d'un contacte, d'una sorpresa, experimentada al marge d'un camí, d'una lectura o d'una conversa, tindran per sempre més un caràcter de símbol, i obraran animicament com un reactiu que ens situarà en una vertent de la nostra vida, per a cabal allisonament i per a experiència de moltes coses.

«Cultivaràs l'il·lusió
quan no tingues reflexió».

No del tot conformes. El meu preceptor devia ignorar la virtut de l'emoció.

Tots els elements sensibles que tingueren un cert contagi amb els nostres sentits en una hora determinada de la nostra joventut, tard o d'hora tornen inesperadament per a subministrar-nos de cop i volta, una excel·lència depurativa i emocionadora, el sabor de la qual s'aprecia indefinidament i amb persistència remarcable, mentre un hom cultivi les més cares disciplines de l'esperit dins l'ofici de cada dia.

«Tot el del món és un joc,
i tot joc, és com el foc».

Prestem poca atenció, possiblement, a les lliçons de cada instant. I entre els afers quotidians, els negocis i les augúries d'un viure massa trepidant, existeixen les petites coses inanimades, trivialitats esporàdiques sense consolidació ni dinamisme, i que no obstant, són substancials i constructives, i al fons de tot no desprovistes de la seva ciència experimental i providenta.

Els afany nous, no exclouen les cabòries; i sense moure'ns del món real, podem trobar, gràcies a una intel·ligent reacció espiritual meticulosa, tota una atmosfera patètica de plasmacions i experiments diversos que corresponen a una especial imatgeria popular, plena d'ensenyanes qualificades.

«Tot s'ho engoleix l'història;
el poder, l'amor, la glòria».

I seguia el preceptor, ja més de peus a terra:

«Si et procures enemics
no et faltaran mai faties».

Naturalment, el perniciós de tot, és el no saber aprofitar aquestes *il·lustracions de l'emoció* que la ciència casolana reporta, perquè l'exacte origen de la bellesa pura radica tan en la contemplació del món i les seves conseqüències, com en la unió amb que aquestes són contemplades. Virtut de l'ànima; patrimoni de l'esperit.

«D'un cap a l'altre hemisferi
només trobaràs misteri».

De totes maneres, no hi ha pas necessitat d'embranchar-se en el rengle de les filosofies. Del calaix en segueixen d'altres, més expeditius i contundents. Vegis la mostra:

«Sens diner, ni amor, ni roba,
veuràs la lluna en un cove».

«Seràs home de cabòries,
si llegeixes massa històries».

«No envegis mai el que guanya
l'home que pesca amb canya».

«Si vols tenir l'invent segú
no el comuniquis a ningú».

«Tindràs crèdit i diners
si cuides els teus quefers».

«Fes està alerta als teus fills
de mals enganys i perills».

«No visquis mai a la lluna
si esperes sort i fortuna».

«Pel treball ves sempre dret
si vols sè un home perfet».

«No pescaràs noia maca
amb les mans a la butxaca».

«Tindràs l'ànima en un fil
si dorms anant en carril».

«Tothom estima el que és seu
i tots i tothom som de Déu».

«Omple d'il·lusions el sarró
i espantaràs la tristó».

Per què seguir?... El calaix n'està ple. El meu preceptor, en matèria d'observacions, era fèrtil i abundant. Val a dir que el pobre home, inadaptat i solitari, havia tastat la pols de tots els camins i havia vist pondre's el sol en moltes cruïlles diverses.

Senzillament; que totes les hores són aprofitables, i que tots els moments porten el seu conhort.

No malgastem les iniciatives, filles de l'observació, per senzilles que siguin. En cada record, en cada emoció, en cada silenci, hi ha un llevat, una virtut, i una ofrena.

J. VIVES I BORRELL

Sulfatadores i Ensofradores
RECORDEU SEMPRE LA LLAUNERIA DE
M. ROVIRA Successor de J. Romen Wera
CARRER MAJOR, 63 - Telèfon 20

—ES VEN MOTO B. C. A. en molt bon estat. Raó: J. Soley (fill).

Castellarencs: Anuncieu a LA FARGA

GLOSSARI

Oh, avui és el jorn més gran de la meua vida! M'he mullerat.

Si em veiéssiu... Tot jo desbordo de joia.

Vaig amb la camisa planxada i el coll emmidonat. Fins, ni puc girar el cap amb la lleugeresa dels altres dies.

Però de totes maneres, estic embriagat d'una joia franca, vertadera. Perquè ja tinc muller. I és tan bonica si la veiéssiu, bonica com una Maria Antonieta, com una princesa Lamballe, com una Diana de Pontiers.

Té els cabells rossos. Sí, rossos com un camp de blat a primers de juny. I el seu rostre, és rialler i alegre com el cor d'una primavera.

No heu vist una rosa fresca saturada per la il·lusió? Doncs és el seu somriure...

I m'encisa la seva gentilesa. Em porta il·lusió el seu goig. I em corprèn immensament la seva subtilitat i bellesa manifestada...

Amb ella, tinc ja estroncades totes les disbauxes de joventut. Ja he dit adéu per sempre en aquell desfreu de plagueies. Ja em sento amb una responsabilitat, per tant tinc d'acatar l'aciençament.

Totes aquelles inquietuds. Tots aquells desficiis. Tota aquella continuïtat de sospirs per ella, han quedat inutilitzats per aquest enllaç per sempre.

Però, ja no festejaré mai més. Ja mai més tampoc pronunciaré amb tanta innocència i puresa tot aquell seguici de paraules tan tendres i que m'eren tan difícils de pronunciar. És a dir, que legítimament, tota la part poètica de la meua vida, ja la tinc viscuda. Ja l'he gaudida.

D'avui endavant, podrà haver-hi poesia, podrà haver-hi tendresa tota la possible a la meua vida, però, mancada d'ingenuïtat i d'innocència... no serà sincera!, serà per viure.

Ara m'en resten quatre dies tan sols! Els del viatge.

Oh!, aquesta tarda ens duran a Barcelona amb un auto exprés. I amb ella tots sols, anirem a teatre i a passejar per la Rambla. I demà al matí, anirem al moll a veure els vaixells, el mar, i potser pujarem a una barca si a ella l'hi agrada...

En aquest precís moment vaig despertar-me amb un marcat sobresalt pel picar desatent a una porta del carrer, mentre una veu tota estrafolària cridava: dos quarts de cinc!...

Era la veu del vigilant, que amb inconsciència trencava el meu somni amorós.

No el creieu ben adaptat al glossari aquest somni?

MARCEL JUNCA

ESTAMPES

Primera Comunió

:- Extens i variat assortit :-

RIBERA, impressor

Puig de la Creu, 3 :: Telèfon 17
Castellar del Vallès

●● ESPORTIVES ●●

FUTBOL

CASTELLAR F. C. —4—
RIPOLLET F. C. —0—

Durant els primers partits del present Torneig, alguns membres de l'actual Junta, em digueren en un interviu que el Castellar seria campió del present grup, o almenys sots-campió. La declaració em semblà un xic entusiasmada, però ara després del victoriós avant-darrer partit de la primera volta, on a causa d'un gran esforç ocupem el lloc de «co-leader» amb el Colomenca, em sento més optimista. Acabarem la primera volta en «leader» únic?

Molt públic malgrat el temps insegur, hi havia quan a les 4'15 començà el partit. La pilota va d'una porta a l'altra, promouent lleus perills. Camprubí, es destaca per la seva rapidesa en les internades; en una d'aquestes, llençà un xut creuat que va a fora per mil·límetres. Centre d'Oliveras i falla Nieto, allunyant la defensa. Ràpid avanç del Ripollet; Armadaz centrà, però Vives allunya el perill. Portem escassos 12 minuts de joc, quan Camprubí escapà centra fluix i Nieto marca el primer de la tarda d'un xut molt esquinat. Domina el Castellar, Nieto passa de bandera a Camprubí, que centra fort i Oliveras sense parar remata i Rifà fa una bona parada. Anivellació en el joc. Atac del Ripollet a la porta de Piñot, que fineix en tret alt de Als 35 minuts de joc, Oliveras avança a Nieto, que xuta als peus del porter, recull la pilota Batlle, que llença un fort xut que toca el travesser i entra a la porta del Ripollet. És el segon gol i el Castellar domina intensament; alguns avanços isolats d'ambdós bàndols i fineix el primer temps.

Comença el segon temps amb lleuger domini del Ripollet, però la davantera del Castellar, en plena carburació, im-

sà un joc rapidíssim que desconcertà la defensa del Ripollet. Aquest temps és quasi tot de domini local i es marcaren dos gols més, l'un per obra de Gil, que tirà des de lluny un tret «relàmpago» i l'altre que fou el millor dels quatre de la tarda de la següent manera: Rius, passà a Camprubí, el qual escapa, dibla a mig i defensa contrari i amb posició inversemblant xutà fort a l'angle oposat on es trobava el porter del Ripollet. És un gol de bandera i Camprubí fou molt felicitat pel públic i jugadors locals.

El partit ha resultat molt entretingut, destacant pel Ripollet Rifà, malgrat els quatre gols. Els altres components són molt poc ràpids i en general han defraudat. Del Castellar, tots sense excepció, però per ordre de mèrits el trio defensiu i la davantera molt entusiaste, els mitjos van ajudar molt als davanters. El debutant Gil agradà molt a l'afició. L'arbitratge a càrrec d'un col·legiat amateur, acertat. El «respectable» una mica cridaner, però no passà d'això. Els equips foren: Piñot, Serra, Vives, Busqueta, Montserrat, Rius, Oliveras, Gil, Nieto, Batlle i Camprubí pel Castellar i Rifà, Bayo I, Calpema, Ortiz, Giménez Bayo II, José, Humbert, Escursell, Casas i Armadaz pel Ripollet.

NOTI-SPORT

La Junta del Castellar F. C. ens prega fem avinent a tots els socis i simpatitzants, que la Federació Catalana de Futbol, ha suspès tots els partits de Torneig i amistosos pel dia 12, per tal de facilitar el partit Sunderland-Selecció Catalana disputaran l'esmentat dia a l'Estadi a benefici de la Mutual Esportiva de Catalunya.

TORNEIG COPA VALLES

Resultats del dia 5:

Nacional 2 — Sant Fost 2

La Garriga — Santa Perpètua (suspès)

Colomenca 0 — Parets 1

Castellar 4 — Ripollet 0

Català 2 — Montmeló 1

CLASSIFICACIÓ

	J	G	E	P	F	C	Punts
Colomenca	7	5	1	1	22	5	11
Castellar	8	5	1	2	23	14	11
La Garriga	7	3	2	2	13	9	8
Català	6	3	2	1	12	11	8
Sant Fost	7	3	2	2	8	10	8
Ripollet	7	3	0	4	12	19	6
Parets	6	2	2	2	11	9	6
Nacional	7	1	2	4	12	20	4
Montmeló	8	1	2	5	11	17	4
Santa Perpètua	5	1	0	4	10	19	2

J. SOLER

Li convé fer algun Segur?...

IGNASI MARIANO JOSEP
CARRER PUIG DE LA CREU, 38

NOTICIARI

FURIÓS TEMPORAL

Dissabte passat, aproximadament a les nou del vespre, descarregà un gran temporal d'aigua i pedra a la nostra població, calculant-se que en alguns llocs arremolinada pel vent almenys n'hi havia tres dits de gruix i aproximadament a les 4 de la matinada del diumenge, es tornà a reproduir el temporal, si bé sembla que no amb la intensitat del dia abans.

El riu Ripoll, baixà molt gros i pot assegurar-se que és de les riudes més grosses que s'han vist, emportant-se'n algunes hortes que confinen amb el mateix.

No cal dir que els danys causats a l'agricultura són considerables i actualment el temps es mostra molt variable, vertaderament impropri de l'estació en que ens trobem.

CANVI DE RAÓ SOCIAL

La important casa comercial Vda. de Josep Tolrà, de Barcelona, quines fàbriques radiquen en aquesta població, ha canviat la raó social per la de Vda. de Josep Tolrà S. A., el domicili de la qual ha quedat establert en aquesta localitat.

Desitgem a la societat forces prosperitats en llur activitat comercial prou coneguda de tots.

RECTIFICACIÓ NECESSÀRIA

Per la Companyia Telefònica Nacional d'Espanya S. A. han estat repartides als abonats de la nostra població, les llistes corresponents al passat mes d'abril i hem pogut comprovar amb desagradable sorpresa que continua figurant-hi la nostra població amb el nom de Sant Esteve de Castellar, nom que s'havia usat antigament, però que oficialment i des de fa molts anys per l'Institut Geogràfic i Estadístic, és el de Castellar, i segons la darrera reforma de noms dels pobles de Catalunya feta per la Secció d'Estadística de la Generalitat de Catalunya, és el de Castellar del Vallès.

Per alguns abonats ja s'havia fet observar a la Companyia la necessitat d'una rectificació en el sentit esmentat davant les llistes anteriors i d'ací ve la nostra sorpresa; per consegüent des d'aquestes ratlles i davant la pertorbació comercial que n'esdevé per a la nostra localitat, ho advertim a la Companyia Telefònica per tal de que es serveixi prendre'n bona nota i procedeixi quan les successives publicacions de les llistes a la rectificació immediata d'acord amb el nom que figura oficialment.

—ES VEN EL MAGATZEM de Ramon Serratusell, situat al Passeig.

Per informes dirigir-se al carrer Mo-
li, 50.

LA FESTA ANYAL DE LA GERMANDAT DEL PATROCINI DE SANT JOSEP

Diumenge vinent, aquesta Germandat celebrarà la seva festa anyal, havent contractat la notable Cobla-Orquestra-Orquestrina «La Principal de La Bisbal» amb els següents actes:

A les 10 del matí: Ofici solemne, anant la part musical a càrrec de l'esmentada Orquestra i del senyor Organista de la Parròquia Mossèn Joan Abarcat, Pvre. interpretant la missa Brevis, del mestre Lambert.

A dos quarts de dotze: En el Saló de l'Ateneu Castellarenc, la susdita cobla desgranarà un selecte repertori de sardanes.

A dos quarts de quatre de la tarda: En el mateix saló de l'Ateneu, tindrà lloc un escollit concert d'orquestra.

A dos quarts de sis i a dos quarts de deu de la nit: Lluïts balls a càrrec de l'orquestrina esmentada.

La Junta de l'Ateneu Castellarenc, en obsequi a la Germandat, ha acordat que totes les dependències del mateix siguin públiques.

Desitgem als organitzadors puguin afegir un nou èxit en els molts que ja tenen aconseguits amb motiu d'aquesta festa.

NOMENAMENT DE FISCAL MUNICIPAL I LLUR SUPLENT

Per mitjà del Butlletí Oficial de la Generalitat de Catalunya relatiu al dia 6 del present mes, s'ha publicat el nomenament de fiscal i llur suplent d'aquesta població, els quals han recaigut respectivament en els senyors Joan Bonamusa Montserrat i Jaume Lleó Santamans.

Dintre poc prendran possessió de llurs càrrecs.

UN CAMPAMENT A CADA FALCH

La Secció de Camping del Centre Excursionista Sabadell, ha organitzat pels dies 11, 12 i 13 d'aquest mes, el Desè Campament Social de l'entitat que serà emplaçat en un dels formosos planells de Cadafalch.

Desitgem als acampadors els hi sigui agradosa l'estada.

PLA DE CASAMENT

Al tauler d'edictes corresponent al Jutjat Municipal, hi trobem fixat el que fa referència al pla de casament entre els veïns Joaquim Santigosa Tauler i Mercè Oliveras Puigvert

—ES VEN CASA en punt cèntric, aigua abundant, en molt bon estat i a molt bon preu.

Per informes dirigir-se a carrer Sant Jaume, 12.

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

Sabateria P. J. Riera

Càl Rovira :: Caldes, 6

Extens i variat assortit en sabates i sandàlies per a nen, nena, senyor i senyora.

Preus que solament regiran fins el dia 31 de maig:

Numeració	Sandàlies blanques	Sabates Xarolina
15 al 19	3	—
20 « 23	4	—
24 « 27	5	8'75
28 « 30	6	10'75
31 « 33	7	13'50
34 « 37	8	15'50
38 « 45	12	18'50

Sandàlies per a senyora mig taló: 7'50 i 10 ptes.

Especialitat en calçats propis per a Primera Comunió

ESPECTACLES

EXCELSIOR CINEMA

Dissabte, nit - Diumenge, tarda i nit

CARNE per Wallace Beery, Ricard Cortez, Jean Hersholt i Karen Morley.

SUEÑO DORADO per Lilian Harvey i Henry Garat.

El dibuix: COHETE FANTASMA

Atenció!

La **CASA MASAGUÉ** ha rebut les últimes novetats d'estiu en sabates i sabatilles amb sola de Crep, per a senyor, senyora, nen i nena. Diferents models de primera qualitat. Pasta i polvos per a netejar les mateixes.

No oblideu la **CASA MASAGUÉ**
carrer Major, 80 bis

Demaneu

PINYA TROPICAL

Refresc de pinya
expremuda

En tots els Cafès i Bars